
Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w N. z 25 listopada 1996 r. SD 13

Palestra 42/5-6(485-486), 250-251

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO DYSCYPLINARNE

■ Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w N. z 25 listopada 1996 r.

SD 13/95

Orzeczenie powyższe przyjęło, że:

I. Opłacanie przez adwokata składek samorządowych stanowi podstawowy obowiązek wobec korporacji adwokackiej.

II. Wieloletnie uchylanie się od powyższego obowiązku dowodzi, że adwokat nie przejawia woli przynależności do korporacji adwokackiej.

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w N. uznał adwokata X za winnego tego, że w okresie od początku 1989 roku do czerwca 1995 roku zaniechał odprowadzania składek członkowskich na rzecz Izby Adwokackiej w N., i mimo wielokrotnych wezwań dopuścił do powstania poważnej zaległości, i że działaniem tym wyczerpał znamiona przewinienia dyscyplinarnego przewidzianego w art. 80 i 81 pkt 6 Prawa o adwokaturze z 26 maja 1982 roku – wymierzył mu karę dyscyplinarną wydalenia z adwokatury.

Z uzasadnienia:

W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony adwokat X przyznał, że zaniechał wpłacania składek adwokackich, demonstrując w tej formie przeciwko decyzji Rady Adwokackiej w N. utrzymanej w mocy przez Naczelną Radę Adwokacką, odmawiającej wyrażenia zgody na prowadzenie przez niego kancelarii indywidualnej. W wyniku tej postawy powstała zaległość od stycznia 1989 r. do daty rozprawy przed Sądem Dyscyplinarnym. Obwiniony adwokat X nie reagował na kierowane do niego upomnienia i wezwania, zadeklarowanej woli spłacania zaległości, już w toku postępowania dyscyplinarnego, nie wypełnił.

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w N. stwierdził, iż adwokat X od otrzymania odmownej decyzji w sprawie wyrażenia zgody na prowadzenie kancelarii indywidualnej, tj. od stycznia 1989 roku – nie występował ponownie o otrzymanie takiej zgody, natomiast jest zwią-

zany z Okręgową Izbą Radców Prawnych, z racji wykonywanego od wielu lat zawodu radcy prawnego i w tej Korporacji znajduje swoje miejsce.

Orzekając wydalenie adwokata X z adwokatury Sąd Dyscyplinarny uznał, że w korporacji adwokackiej nie ma miejsca dla prawników, którzy nie spełniają podstawowych obowiązków wobec adwokatury.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny 15 marca 1997 roku orzeczenie I Instancji utrzymał w mocy, przyjmując w szczególności, że uchylanie się od płacenia składek, jako przejaw niezadowolenia z decyzji władz samorządowych rażąco narusza zasady etyki adwokackiej, jak również, iż bezzasadne jest kwestionowanie instytucji opłacania składek samorządowych przez adwokatów, którzy nie pracują w Zespołach lub indywidualnie.